

Arrest

nr. 49 896 van 20 oktober 2010
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bhutaanse nationaliteit te zijn, op 14 juni 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 11 mei 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 15 juli 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 augustus 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. VAN WEYENBERGE, die loco advocaat K. VAN BELLINGEN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 6 oktober 2009 het Rijk binnen en diende op 7 oktober 2009 een asielaanvraag in. Op 11 mei 2010 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde over de Bhutaneze nationaliteit te beschikken, tot de Lhotshampa-bevolkingsgroep te behoren en afkomstig te zijn uit het district Samchi. In 1990 werd uw vader gearresteerd omwille van zijn activiteiten voor de "Bhutan People's Party" (BPP). U vernam niets meer over hem. Uw moeder ging een traditioneel huwelijk aan met een Drukpa, de dominante bevolkingsgroep in Bhutan. Omdat uw Drukpa-stiefvader uw land had aangeslagen en hij het u niet wou teruggeven toen u op

uw tweeëntwintigste of drieëntwintigste jaar zelfstandig wou leven kreeg u vaak ruzie met hem. Later hadden jullie een groot gevecht. Hij riep zijn broer en u werd geslagen. U was gewond. U kon niet naar de autoriteiten stappen omdat ook zij Drukpa zijn. U moest thuis weg wegens de bedreigingen. Op 17 januari 2009 verliet u Bhutan. U trok naar Siliguri in India. Verwanten die daar leefden raadden u aan niet in Siliguri te blijven. Na één dag trok u naar Delhi. U vond er onderdak bij een Tibetaan toen u werk aan het zoeken was. Op 4 oktober 2009 verliet u Delhi per vliegtuig. U vloog via Abu Dabi (Verenigde Arabische Emiraten) naar Parijs, Frankrijk. Op 6 oktober 2009 kwam u in België aan. De volgende dag vroeg u in België asiel aan. U legde geen documenten voor ter staving van uw asielrelaas.

B. Motivering

Na het gehoor door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen dient te worden vastgesteld dat u de hoedanigheid van vluchteling zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie niet kan worden verleend. Er kan immers geen geloof worden gehecht aan uw beweerde Bhutaanse nationaliteit of herkomst uit Bhutan. Ondanks dat u vanaf uw geboorte op 11/09/1985 tot uw vertrek uit Bhutan op 17/01/2009 altijd in Samchi "block" (verzameling dorpen) hebt gewoond, bleek uw kennis over Bhutan en de problemen van de Lhotshampa-bevolkingsgroep ontoereikend om nog geloof te hechten aan uw herkomst uit Bhutan (CGVS p. 4). U kon weliswaar een aantal kennisvragen beantwoorden maar op de meeste andere kennisvragen diende u het antwoord schuldig te blijven waardoor de zaken waarvan u wel op de hoogte was een ingestudeerd karakter vertonen. Zo wist u als landbouwer niet welke landbouwmethode door de Bhutanese autoriteiten verboden was (CGVS p. 8). In uw antwoord op de vraag hoe de Nepalese Bhutanezen -de Lhotshampa's- zich in Bhutan onderscheiden van de andere Bhutanezen beperkte u zich tot de verklaring dat ze een andere taal spraken en een andere religie volgden. Verder kon u hier niets meer over vertellen (CGVS p. 8). Zoals blijkt uit de informatie toegevoegd aan het administratieve dossier, verklaarde u verkeerdelijk dat aan het hoofd van een "block" een "dzongdag" staat. U wist niet hoe het hoofd van een "block" in functie komt. U kon evenmin aangeven wat een "mandal", "gup", "karbari" en "bahidar" ("baidar") zijn (CGVS p. 10). U kon ook niet aangeven welk jaarlijks ritueel er voor de koning wordt gehouden ter gelegenheid van het Nepalese Dasain"-festival (CGVS p. 11). Het is bevreemdend dat u evenmin kon aangeven wat een "thram patta" was, terwijl dit document volgens de informatie toegevoegd aan het administratieve dossier nauw verbonden moet zijn met uw asielrelaas (CGVS p. 8).

Verder dient te worden opgemerkt dat u de problemen van de Lhotshampa's waardoor ze Bhutan dienden te ontvluchten of het land werden uitgewezen maar heel beperkt kon schetsen, terwijl uw etnische achtergrond centraal staat in uw asielrelaas (CGVS pp. 11-13). Bovendien zou uw vader omwille van zijn activiteiten voor de "BBP" - de organisatie die opkwam voor de rechten van de Lhotshampa's - gearresteerd en verdwenen zijn, net wegens zijn etnische achtergrond (CGVS pp. 3-4). Uw antwoord beperkte zich tot de verklaring dat de koning rond 1990 een wet uitvaardigde in verband met dezelfde taal en religie en dat die wet de "Driglam Namzha" heet. Welke codes u en uw gezinsleden kregen toebedeeld tijdens de volkstelling van eind de jaren tachtig, begin de jaren negentig wist u niet. Evenmin wist u hoeveel codes of categorieën er werden gebruikt en wat ze inhielden (CGVS p. 11). Zoals blijkt uit informatie toegevoegd aan het administratieve dossier waren deze codering en categorisering nochtans bepalend voor het statuut van de Lhotshampa's in Bhutan. Ook wist u niet wat een "No Objection Certificate" was (CGVS p. 11). Volgens de informatie toegevoegd aan het administratieve dossier is dit nochtans een document dat in veel aspecten van het dagelijkse leven belangrijk was. Verder kon u de problemen van de Lhotshampa's niet toelichten en u hebt er zich ook nooit verder over geïnformeerd. Evenmin was u op de hoogte hoe uw vader betrokken was bij de "BPP", wat zijn functie was in de partij en wat er verder met hem gebeurde. U hebt later naar deze zaken aangaande uw vader ook nooit geïnformeerd, wat niet getuigt van een doorgedreven interesse in de problemen waarmee uw familie te maken had en die tevens de oorzaak zijn van uw vertrek naar België (CGVS p. 4).

Er dient ook te worden opgemerkt dat u niet wist waar de vluchtelingenkampen voor de Nepalese Bhutanezen in Nepal zijn gesitueerd en of u kennissen of verwanten hebt die er verblijven (CGVS p. 5). Volgens de informatie toegevoegd aan het administratief dossier is iedere Lhotshampavluchteling op de hoogte van het bestaan van deze kampen en heeft hij er verwanten of kennissen die er verbleven of verblijven. U heeft zich daarover ook nooit geïnformeerd (CGVS p. 5).

Tot slot dient te worden vastgesteld dat u geen enkel begin van bewijs kan neerleggen aangaande uw identiteit, nationaliteit en reisroute. Aangaande uw reisroute en reisdocumenten dient ook te worden opgemerkt dat u gebruik maakte van een Indisch paspoort met uw eigen naam er in vermeld maar dat u niet kon aangeven welke geboorteplaats en -datum in het paspoort werden vermeld.

Evenmin wist u of er een visum in het paspoort was aangebracht (CGVS p. 7). Dat u 400.000 Indische roepies betaalde voor uw reis (CGVS p. 8) maakt het uiterst onaannemelijk dat u zich over bovenstaande persoonsgegevens niet op de hoogte zou hebben gesteld. Gezien de reële kans op persoonlijke controle tijdens de reis en tijdens het binnenreizen van de Schengenzone en uw vage verklaringen over een zogezegd vals paspoort dat u zou gebruikt hebben laat dit het CGVS toe op een gereede wijze te vermoeden dat u met uw persoonlijke, legale documenten reisde en dat u deze documenten achterhoudt ten einde uw werkelijke identiteit, nationaliteit en reisroute voor de Belgische autoriteiten te verbergen.

Gezien er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde Bhutanese nationaliteit of herkomst uit Bhutan dient het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dient vast te stellen dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de grondigheid van het beroep

2.1. Verzoeker roept een “Schending van artikelen 2 en 3 van de wet betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen (Wet 29 juli 1991) en Schending van art 48/3 van de vreemdelingenwet m.b.t de hoedanigheid van vluchtelingenstatus en de beginselen van behoorlijk bestuur waaronder de zorgvuldigheidsverplichting” in.

2.2. De bepalingen vervat in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet) hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Uit het verzoekschrift blijkt ontegensprekelijk dat verzoeker kritiek uitbrengt op de inhoud van de motivering zodat hij een beweerde schending van deze motiveringsplicht niet dienstig kan inroepen. Aangezien verzoeker de beoordeling van de aangehaalde feiten door de commissaris-generaal betwist, voert verzoeker de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

2.3. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95*). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.4. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954). De commissaris-generaal heeft zich voor het nemen van de bestreden beslissing gesteund op alle gegevens van het administratieve dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Uit het administratieve dossier blijkt verder dat verzoeker werd gehoord en tijdens het interview de mogelijkheid kreeg zijn asielmotieven uiteen te zetten, zijn argumenten kracht bij te zetten, nieuwe en/of aanvullende stukken kon neerleggen en zich liet bijstaan door zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk. Verzoeker kreeg bovendien de kans om in zijn vragenlijst ook nog zelf alle belangrijke feiten en toelichtingen te geven. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig is tewerk gegaan kan derhalve niet worden weerhouden.

3. Nopens de status van vluchteling

3.1. Verzoeker beweert een Lhotshampa te zijn afkomstig uit Bhutan dat hij ontvlucht zou hebben omdat hij er problemen had met zijn Drukpa stiefvader. De asielaanvraag werd afgewezen omdat verzoekers voorgehouden Bhutaanse nationaliteit en Lhotshampa-etnie niet kan overtuigen, en derhalve evenmin zijn asielmotieven.

3.2. Het bewijs van identiteit maakt een essentieel element uit in iedere procedure en verzoeker is ertoe gehouden de stukken waarover hij beschikt of kan beschikken voor te leggen. Verzoeker legt geen enkel document neer ter adstructie van zijn voorgehouden identiteit en verklaarde dat hij *“geen enkel document ooit in zijn bezit gehad”* heeft (verslag DVZ, 28.10.2009). Verzoeker voert aan *“Dat de bestreden beslissing echter totaal niet is ingegaan op het gegeven dat verzoeker duidelijk heeft weergegeven gedurende zijn gehoor omtrent het gegeven geen identiteitsdocument of registratiedocument in Bhutan te hebben kunnen verkrijgen”* en citeert zijn verklaringen *“Ik probeerde citizenship card te krijgen en ik had daarvoor bewijs van ouders nodig maar Drukpa vader kon me niet helpen”*, doch toont niet aan dat hij *“Toen ik achttien en negentien was”* (gehoorverslag CGVS, p.6) geen citizenship card kon krijgen zonder de medewerking van zijn Bhutaanse stiefvader, noch dat hij indien nodig hiervoor geen beroep kon doen op de hulp van zijn moeder die *“had status getrouwd door Drukpa vader”* (CGVS-verhoor p. 7). Evenmin blijkt uit verzoekers betoog dat hij ooit stappen zette om zich in orde te stellen met de registratie te meer nu hij beweerde dat zijn biologische vader gronden bezat. Verzoeker spreekt geen Drukpa en verklaart ook om deze redenen geen identiteitsdocumenten te kunnen verkrijgen. Verzoeker beweert dat zijn moeder huwde met een Drukpa toen hij twaalf/dertien jaar was. Aldus is minstens merkwaardig dat verzoeker de gangbare taal van de Bhutanen en zijn Bhutaanse stiefvader niet kent nu kan verondersteld worden dat bij hem thuis het Drukpa gesproken werd. Verzoeker blijft inzake zijn legitimatie bij ongestaafde beweringen die bezwaarlijk kunnen overtuigen.

3.3. Verzoeker adstrueert evenmin zijn reisweg terwijl hij, aangezien hij met het vliegtuig naar Europa reisde, op zijn minst in het bezit moet zijn geweest van een vliegtuigticket, instapkaart of bagagelabel waaruit kan blijken met welke vlucht, wanneer en waar hij in Europa is aangekomen. Door geen reisbescheiden voor te leggen maakt verzoeker op vrijwillige wijze iedere controle van zijn reisweg onmogelijk. Verzoekers verklaringen inzake zijn reisweg kunnen evenmin overtuigen. Verzoeker heeft onvoldoende kennis van de identiteitsgegevens die vermeld werden op het valse paspoort waarmee hij de douane passeerde (gehoorverslag CGVS, p.7), terwijl van algemene bekendheid is dat passagiers op internationale luchthavens herhaaldelijk en op systematische wijze onderworpen worden aan strenge en individuele controles van identiteits- en reisdocumenten. Verzoekers verklaringen dat hij *“werd gewoon gezonden door de reisagent en ik was niet voorbereid voor al die vragen”* en *“had geen idee dat ik door zo’n procedures moest gaan”* (gehoorverslag CGVS, p.8) kunnen dan ook geenszins overtuigen. Voorgaande vaststellingen ondermijnen verzoekers algehele geloofwaardigheid, in het bijzonder van zijn voorgehouden illegale reisweg en bewering over geen identiteitsdocumenten te beschikken.

3.4. De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De verklaringen moeten plausibel zijn en niet in strijd met algemeen bekende feiten. Nu verzoeker geen identiteitsdocumenten neerlegt heeft de commissaris-generaal terecht doorgevraagd over Bhutan en verzoeker aldus de mogelijkheid geboden zijn nationaliteit aan te tonen. Verzoeker bleek echter niet in staat deze vragen navenant te beantwoorden. Verzoeker meent *“Dat er ten onrechte wordt voorgehouden dat verzoeker zijn kennis hierover ontoereikend zou zijn”*, dat *“het Commissariaat Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen volledig voorbijgaat aan de uitgebreide kennis van verzoeker zoals duidelijk blijkt n.a.v. de antwoorden op een aantal cruciale kennisvragen”* die hij *“op een perfecte wijze kon beantwoorden zonder dat ook maar op enige manier kan worden aangetoond dat verzoeker deze informatie vooraf zou hebben ingestudeerd”* en verwijt de commissaris-generaal dat hij *“enkel kijkt naar een aantal details waar verzoeker het antwoord schuldig op moest blijven”*.

3.4.1. Verzoeker kan geenszins worden bijgetreden waar hij meent dat hij cruciale kennisvragen perfect kon beantwoorden. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker kennisvragen zoals namen uit zijn geografische omgeving, dorpen, rivieren, districten en blocks enigszins kon beantwoorden niettemin zijn geografische en bestuurlijke indelingen in districten en blocks onduidelijk waren, en hij het merendeel

van de aan hem voorgelegde data niet kon toelichten. Anderzijds ontbeert verzoeker fundamentele en eenvoudige dagelijkse kennis uit zijn directe sociale, politieke en culturele omgeving. Zo kan verwacht worden dat hij als boer de landbouwmethodes kent die hij zelf dient toe te passen en hij de codes die zijn familie toebedeeld kregen en de bestuurlijke organisatie die hij omwille van zijn gronden en de registratie diende te kennen. Daarbij is verzoeker onbekend met de jaarlijkse feestdagen en hoogdagen, de problemen van de Lhotshampa, de vluchtelingenkampen en in tegenstelling tot wat wordt beweerd kon hij evenmin de vragen die geciteerd worden in het verzoekschrift correct beantwoorden. Verzoekers zijdelingse kennis komt dan ook ingestudeerd voor nu zijn problemen omwille van zijn Bhutaanse herkomst toelaten te verwachten dat hij door ervaring bekend is met de achterliggende politiek die de aanleiding vormt van zijn problemen en toenadering zoekt tot zijn Lhotshampagemeenschap, minstens op de hoogte te zijn van hun situatie die hem persoonlijk raakt. Het is tevens ongeloofwaardig dat verzoeker dergelijke elementaire zaken nooit besproken zou hebben met familie of kennissen, te meer nu hij uit een gemengde familie kwam en hij binnen zijn eigen familie geconfronteerd werd met het verschil tussen de bevolkingsgroepen en de gevolgen hiervan. Verzoeker biedt geen aannemelijke verklaring voor zijn absolute onwetendheid. Verzoekers asielaanvraag is een aaneenschakeling van loze beweringen, uit het dossier blijkt ontegensprekelijk dat verzoeker onbekend is met Buthan, zodat zijn beweerde afkomst van dit land geenszins kan overtuigen, noch zijn op deze afkomst gebaseerde asielmotieven.

3.5. Waar verzoeker meent dat *“de bestreden beslissing zich lijkt te baseren op informatie uit het administratief dossier meerbepaald een antwoorddocument dd. 2.08.2004 van het Commissariaat Generaal. Dat uit dit bewuste antwoorddocument overigens blijkt dat deze “No Objection Certificate” werd ingevoerd n.a.v de protestmarsen in Zuid Bhutan en dat uit de informatie dd. 2004 nergens blijkt tot wanneer dit certificaat kon worden bekomen. Dat bijgevolg de leeftijd van verzoeker opnieuw niet werd in aanmerking genomen”* kan worden vastgesteld dat verzoeker niet weet dat een dergelijk certificaat werd *“ingevoerd eind 1990”* en hierin werd *“gecertificeerd dat men een clean record had”*. Aldus mag verwacht worden dat hij minstens op de hoogte is van het bestaan van dergelijke documenten en praktijken. Zijn jonge leeftijd ten tijde van het invoeren van dit document doet hieraan geen afbreuk nu verzoeker geen nadere informatie aanbrengt over de eventuele afschaffing van de praktijk. Evenmin kan zijn jonge leeftijd ten tijde van de verdwijning van zijn vader hem belemmeren zich naderhand dienaangaande te informeren in het bijzonder over de omstandigheden van zijn overlijden. Dat dit *“niet meer mogelijk bleek”* is een loutere bewering die geenszins wordt aangetoond te meer nu verzoeker wel wist dat zijn vader verdween en hij aan politiek deed. De bestreden beslissing stelt aldus terecht dat verzoeker geen bijzondere belangstelling aantoonde voor de leefomstandigheden die hij beweert te hebben ontvlucht, wat de geloofwaardigheid van zijn asielmotieven verder onderuithaalt.

3.6. Aangezien verzoeker zijn etnie van Lhotsampa en herkomst van Bhutan geenszins aannemelijk maakt kunnen zijn hierop gebaseerde asielmotieven evenmin overtuigen. De opmerkingen in het verzoekschrift aangaande de algemene situatie in Bhutan zijn derhalve niet dienstig.

3.7. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

4. Nopens de subsidiaire bescherming

4.1. Verzoeker meent in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

4.2. Wat betreft de subsidiaire bescherming kan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen slechts vaststellen dat verzoeker zijn identiteit en nationaliteit niet aantoonde noch aannemelijk maakt. Verzoeker toont niet aan waar hij verbleef vooraleer in België asiel aan te vragen. Verzoeker maakt niet aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 dient te gebeuren ten opzichte van de situatie in Bhutan. Zoals hoger geoordeeld voert verzoeker geen nuttige elementen aan op dit punt en zijn de afgelegde verklaringen onvoldoende om enige band met Bhutan aan te tonen zodat niet aannemelijk is dat hij er problemen kon hebben. Zijn beweerde nationaliteit komt dan ook bedrieglijk voor. Verzoeker toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van

artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. De overige middelen en documenten kunnen de Raad niet in andere zin doen besluiten

5. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig oktober tweeduizend en tien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK